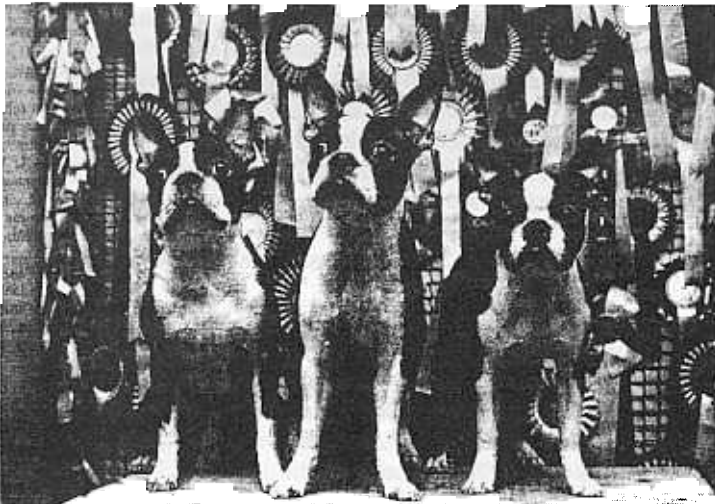

-AIKA

KOIRAT

JARMO MATILAINEN / HS

Bostoninterrierit Midi (vas.), Ani ja PeeÄr eivät tällä kertaa osallistu Messukeskuksen koiranäyttelyyn, mutta Kariluotojen kasvateilla on silti edustuksensa.

Taistelukoira-kehitystä bostoninterrieristä tuli rotu sata vuotta sitten

■ Heti eteisessä silmiin osuu palkintoruusukkeiden rivistö. Yläkerrassa pienet terhakat mustavalkeat otukset juoksevat vastaan, hyppivät ja nuolevat. **Anneli Kariluoto** kasvattaa bostoninterriereitä yhdessä tyttärensä **Annen** kanssa. Perheen isä **Pekka** osallistuu touhuun autonkuljettajana ja muutenkin.

Tämä vuosi on ollut yhtä juhlaa, sillä bostoninterrieri täyttää sata vuotta. Niin kauan on kulunut päivästä, jolloin Amerikan Kennelklubi hyväksyi sen itsenäiseksi roduksi.

Bostoninterrieri oli kehitetty jo aiemmin taistelukoiraiksi. Kun koiratappelut vuosisadan vaihteessa kiellettiin, rotu uhkasi kuolla sukupuuttoon. Muutamat koiranystävät oivalsivat kuitenkin, että bostoninterrierissä oli mainiota seurakoiran ominaisuuksia ja taisteluviettä alettiin jalostaa pois.

Vuosina 1920–1963 bostoninterrieri kuului Yhdysvaltain kymmenen suosituimman koirarodun joukkoon. Sitä on kutsuttu jopa Amerikan kansalliskoiraiksi. Nykyäänkin rotu on vähimmillään Yhdysvalloissa ja Kanadassa, Euroopan maista taas Englannissa.

Suomeen bostoninterrieri tuli vuonna 1955, mutta kanta on nykyäänkin vain 250–300 yksilöllä. Pentujen teettämiseen on työllästä, sillä suurin osa niistä syntyy keisarileikkauksella, ennen muuta suhteettoman ison päänsä vuoksi.

Bulldogin piirteet, terrierin luonne

Bostoninterrierissä yhdistyvät bulldogin ja terrierin ominaisuudet. Typpäkuonoinen pää tuo mieleen bulldogin, terhakka olemus ja luonne taas terrierin.

Kariluodot pitävät suosikkiro-

tuaan kymmenen vuoden kokemuksen perusteella helppohoitoinena. Se on älykäs ja helppo koulutettava, iloinen, vilkas ja reipas. Lenkkeilyä se rakastaa muulloin paitsi pakkasella.

"Se on iso koiria pienessä nahassa, ei mikään läilykoinen, vaan ärtyskin tarvittaessa", **Pekka Kariluoto** kuvailee.

Perheessä oli aiemmin kiinanpalatsikoira. Eroa kahdella lyttykuonisella rodulla on kuin yöllä ja päivällä. Kiinanpalatsikoira leppäilee irtiänsä silkkitynyllään, mutta bostoninterrieri kaipaa seuraa, menoa ja meiniä.

"Kun tulin töistä kotiin, kiinanpalatsikoira katsoi, että ai toi sama jätkä, enpä viitsi tervehtiä. Nykyään, kun käyn viemässä roskat ulos, kaikki koirat tulevat ihmettelemään: hei, missä sä olet ollut", **Pekka Kariluoto** vertaa.

Luonne-eroja bostoninterrierienkin välillä on, mutta urokset ja naarat ovat Kariluotojen mukaan yhtä helppoja käsiteltäviä.

Suomessa rodulla on viitisen aktiivista kasvattajaa. Bostoninterriereitä hankkivat niin lapsiperheet kuin vanhuksot, maalle ja kaupunkiin. Kaikkiin muihin

oloihin se **Anneli Kariluodon** mielestä sopiikin, mutta ei tarhataivaksi. Se on perhekoira, joka kaipaa ihmisen syliä.

Suomalaista kantaa perantaakseen Kariluodot tuottaneet Kanadasta yhden koiran. Heidän kasvattina ovatkin menestyneet hyvin näyttelyissä.

Tänään ja huomenna Messukeskuksessa pidetään kansainvälinen koiranäyttely. Bostoninterrierin arviointi alkaa sunnuntaina kello 9.30 kehässä 15. Satavuotisjuhlan kunniaksi somistetussa kehässä niitä esitellään toistakymmentä.

Kehän laidalle ja Suomen kääpiökoirayhdistyksen koppiin on myös koottu runsain mitoin rodun tiedotusmateriaalia ja postikortteja. Suomen Bostonit – Finnish Bostons ry:n jäsenet ovat innokkaita kertomaan rodun ominaisuuksista.

"Me tykkäämme siitä, kun me saadaan puhua näistä", **Anneli Kariluoto** vakuuttaa.

PÄIVI SYRJÄNEN

Kansainvälinen koiranäyttely on Helsingin Messukeskuksessa tänään ja huomenna klo 8–18.30. Liput aikuisilta 40 mk, lapsilta 20 mk, molemmat päivät 60 mk.

Viisikuukautinen narttu **PeeÄr Anne Kariluodon** sylissä.